

Nr 128.

Av fru **Linderot m. fl.**, om åtgärder till undvikande av att polisförhör anställles med person som utskrivits från sinnessjukhus.

Med praktiskt taget varje person, som varit intagen på sinnessjukhus, anställles efter utskrivningen polisförhör. Detta polisförhör, vilket står i överensstämmelse med medicinalstyrelsens författningar, har till syfte att utröna om vederbörande är innehavare av skjutvapen.

Givetvis är det av vikt att omgivningen i möjligaste mån skyddas mot de faror, som kunna ligga i att den från sinnessjukhus utskrivne är i besittning av ett eldvapen. Lika givet är emellertid, att den tidigare omhändertagne icke i onödan skall utsättas för det retningsmoment och den påfrestning som ett polisförhör innebär för honom. Dessa olika intressen torde icke behöva kollidera. En av anledningarna till att polisförhör av här antydd beskaffenhet äger rum är, att något centralt register över innehavare av skjutvapen icke finnes. Detta borde tämligen lätt kunna åstadkommas, och från ett sådant register kunde upplysning erhållas, huruvida den sjuke står upptagen i förteckningen. Skulle denna kontroll icke anses tillfyllest är i varje fall läkare eller socialkurator, icke polismyndighet, mest lämpad att fråga ut patienten på denna punkt.

Det torde knappast råda mer än en uppfattning om det olämpliga i att onödigtvis utsätta psykiskt labila människor för polisförhör, och bland landets psykiatriker har också den åsikten kommit till uttryck, att detta är ett område, där sinnessjukvården i Sverige icke är ändamålsenlig och human.

Med stöd av det ovan sagda föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder i enlighet med i motionen framförda synpunkter.

Stockholm i januari 1948.

Gerda Linderot.

S. Rönn-Christiansson.

Erik Jansson.